

Slechts drie keer een man in *Three Times a Lady* van Brokstukken

10 november 2010
Cultuurbewust.nl

Door: [Merel Zuiderduin](#)

Als *Three Times a Lady* begint wordt het vooraf gewekte vermoeden dat de show over vrouwen gaat al snel verworpen. De drie mannen van Brokstukken meenden het blijkbaar toen ze zeiden dat ze “geen enkele vrouw op ook maar een greintje humor konden betrappen”. Dus doen ze het maar weer zelf: drie compleet verschillende mannen in een zelfde pak op een bijna kaal toneel. Het enige wat ze hebben zijn hun sketches. Gelukkig maar, want zo zijn ze op hun best.

Korneel Evers (Badgasten, Penzoa), Chris King Perryman (verschillende tv-commercials) en Arjan Smit (Sesamstraat) zijn individueel al leuk, maar met z'n drieën een gouden trio. Dit jaar wonnen ze terecht de Cabaret Award voor Grootst Aanstormend Talent. Na hun ontmoeting op de toneelschool hebben de heren in 2005 de handen ineen geslagen en Brokstukken opgericht.

Onderbroekenlol

Three Times a Lady is hun derde avondvullende programma en gaat verder in de lijn waar ze met *De Rode Dwerg* gebleven waren. Het is een aaneenschakeling van clowneske grappen en grollen, die met veel fysiek geweld op het publiek wordt afgevuurd. De kinderlijke speelsheid straalt ervan af, het is duidelijk dat de heren er zelf al zoveel lol in hebben dat het eigenlijk niet meer uitmaakt of er nog iemand anders met ze mee lacht. Soms gaan ze hierdoor te lang door op een grap en verliest de voorstelling onnodig vaart.

Zo parodiëren de heren hoe vrouwen zich gedragen op het toilet. Zittend op de pot gaat het gesprek verder, terwijl schoenen en tampons onder de deur door worden uitgewisseld. In het begin is het herkenbaar, dus werkt het goed, maar na de tweede tampon is de lol eraf. Op zulke momenten moeten ze oppassen dat ze niet vervallen in onderbroekenlol.

Pompelmoentje

Gelukkig weten de drie zich telkens net op tijd te herpakken, vlak voordat het echt begint te vervelen gaan ze plotsklaps over naar een volgende scène. Liedjes, slapstick-achtige sketches en persoonlijke verhalen wisselen elkaar in rap tempo af, met als hilarisch hoogtepunt de ‘Pompelmoentje’-scène. Hierin wordt Arjan Smit de tanden uit zijn mond geslagen vlak voordat hij een verhaal gaat voorlezen, waardoor slechts enkele woorden verstaanbaar zijn. Zijn mimiek doet werkelijk denken aan een gebitloze bejaarde; de gierende lachsalvo's vliegen hem dan ook om z'n oren. De heren wisten blijkbaar dat het goed zou werken, want dit tandenloze element komt nog

een aantal keer terug in de voorstelling. Hierdoor wordt het wel een beetje de Arjan Smit - show en zijn de verhoudingen niet meer altijd in evenwicht.

Samenhang

Voor je het weet is er bijna anderhalf uur voorbij en nadert het einde van de voorstelling. Nog steeds lijkt de samenhang tussen de scènes ver te zoeken. Maar dan komt het slotlied en vallen een aantal puzzelstukjes op zijn plek: Korneel zingt over een week lang vissen aan de waterkant, verdriet weg trainen in de sportschool en over Pompelmoentje. Al deze onderwerpen kwamen eerder in de show naar voren, maar in dit lied worden ze in een net iets ander daglicht geplaatst, waardoor de klemtoon verschuift. Dezelfde 'stoere' mannen van net zingen nu: "Jij bent mijn three times a lady en ik ben slechts één keer een man, die niet zo heel veel kan." En dan komt de aap uit de mouw: vrouwen mogen dan niet grappig zijn volgens de mannen van Brokstukken, maar zonder vrouwen is het leven ook geen lolletje.

<http://www.cultuurbewust.nl/site/theater-12907-three-times-a-lady-van-brokstukken/>